

[Justitsministeren.]

Embede bliver ledigt. Embedet i Æbeltoft er for nylig blevet ledigt. Vi mener fra Administrationens Side, at Æbeltoft og Grenaa kan slaas sammen til een Jurisdiktion, men en saadan Sammenlægning kan kun ske med Lovgivningsmagtens Samtykke, og derfor er det, jeg her fremsætter dette Lovforslag for det høje Ting.

Formanden: Derefter har Forsvarsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (Brosen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte de forskellige Lovforslag, hvis Titler blev oplæst for et Øjeblik siden af Formanden.

Det første Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Rigets Forsvar*. Dette Lovforslag kommer jo ikke uventet her til Rigsdagen, det er bebudet. Allerede i sidste Samling blev det mere end een Gang udtalt fra min Side, at der i Sommerens Løb vilde blive foretaget Overvejelser, som formentlig vilde resultere i, at der blev fremsat Forslag om visse Ændringer i Forsvarssystemet af 1922, og denne Bebudelse blev gentaget i Statsministerens Programtale ved indeværende Rigsdagssamlings Aabning. Det er kun 5 Aar siden, vi i 1922 fik Forsvarslovene vedtaget. Vi havde paa det Tidspunkt, som nu, en Venstregering, og man vil antagelig forstaa, at da det kun er saa kort Tid siden, vi foretog en Revision af vore Forsvarslove, er der, hvad Hovedprincipperne angaar, ikke stor Forskel paa Systemet af 1922 og det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting i Dag. Men dermed være ikke sagt, at Forslaget ikke indeholder ret betydningsfulde og ret gennemgribende Ændringer i alt Fald af visse Ting indenfor Forsvarsordningen af 1922.

Da vi i 1922 behandlede Forsvarslovene, var der delte Meninger her i den høje Rigsdag om, hvorvidt Tidspunktet den Gang var det mest bejlelige. Der hævdede sig Røster fra mange forskellige Talere om, at man helst maatte vente og se, hvorledes det gik med Afrustnings- eller Nedrustningskonferencen, hvis mulige Resultater man allerede paa det Tidspunkt drøftede vidt og bredt i Pressen, paa offentlige Møder o. s. v. Det var naturligvis Tanker, som vi ogsaa i høj Grad var inde paa fra Venstres Side, inden vi bestemte os til at forelægge Forslag til Revision af Forsvarsordningen af 1909, men

det stod os stedse mere klart, at der vilde gaa lang Tid, inden denne Afrustningskonference i det hele taget blev afholdt, og længere Tid endnu, inden der overhovedet kom Resultater ud deraf, og jeg vil mene, at de Herrer, der udtalte sig for, at man af Hensyn til denne Konference skulde have ventet med Ændringer i Forsvarssystemet, i Dag vil give os Ret i, at vi saa rigtigt, da vi, uanset hvad der muligt maatte ske paa en kommende Afrustningskonference, hvis Afholdelse, som sagt, kunde trække ud, gennemførte Forslagene i 1922. Endnu i dette Øjeblik taler man om Afrustnings- eller Nedrustningskonferencen, og forhaabentlig vil den komme, men vi maa i det hele taget, naar der er Tale om internationale Forhold, væbne os med stor Taalmodighed — det afgiver netop Afrustnings- eller Nedrustningskonferencen det bedste Vidnesbyrd om. Netop i Dag træder — saa vidt mig bekendt — en forberedende Komité sammen i Genève for at begynde paa de forberedende Arbejder til den muligt kommende Nedrustningskonference. Jeg tror imidlertid nu i 1927 i Lighed med i 1922, at vi, uanset hvad der muligt der kan ske, og hvilke Retningslinier der der eventuelt kan komme frem angaaende de Veje, vi skal følge, ikke mindst indenfor de smaa Lande, skal forsøge paa — og vi skulde helst ogsaa komme til et Resultat — at gennemføre visse Ændringer i Systemet af 1922.

Den udenrigspolitiske Situation spiller naturligvis altid en meget betydelig Rolle, naar vi drøfter vore Forsvarsforhold, men saa vidt jeg kan skønne, er der ikke stor Forskel fra 1922 og indtil nu. Ja, der er Uro forskellige Steder i Verden, det kan enhver se, og det var der ogsaa i 1922. Efter alt, hvad der er foregaaet, efter den Opløsning, som findes i en Række Statssamfund, ikke mindst af dem, der var med i Krigen, og ikke mindst i Sydeuropa og adskillige andre Steder, vil der antagelig hengaa lang Tid, inden der kommer mere Ro til Stede, end der er nu.

Den udenrigspolitiske Situation er alt-saa efter min Mening ikke væsentlig forskellig fra den, vi havde i 1922. Folkenes Forbund har vi nu som den Gang. Vi kan naturligvis nu se, at Folkenes Forbund i mange Henseender frembyder betydelige Svaghedstegn, skønt der var mange, der satte meget store Forventninger til denne Institution. Jeg hører i alt Fald til dem, der fremdeles tror paa, at der virkelig vil komme noget for Menneskeheden godt ud af det Arbejde, der udføres dernede i Folkenes Forbund, og